

Sygn. akt II KZ 39/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 18 lutego 2020 r.,

w sprawie **J. J.**

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Sądu
Apelacyjnego w (...)

z dnia 4 września 2019 r., sygn. akt II AKo (...), o odmowie przyjęcia wniosku
skazanego o wznowienie postępowania,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 13 marca 2019 r. J. J. wystąpił z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Ł. , sygn. akt V K (...), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. akt V Ka (...).

W dniu 4 czerwca 2019 r. zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), wyznaczono obrońcę z urzędu w osobie adw. M. B. B. , celem zbadania akt sprawy i sporządzenia – w przypadku stwierdzenia podstaw prawnych - wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia opinii o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 681). W dniu 29 lipca 2019 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynęła opinia prawna wyznaczonego obrońcy o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie w/w postępowania (k. 696).

Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2019 r. skazany został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania (k. 699). W odpowiedzi skazany podniósł, że jest w trudnej sytuacji materialnej, która uniemożliwia mu ustanowienie pełnomocnika z wyboru i wniósł o rozpatrzenie wniosku bez podpisu pełnomocnika z wyboru (k. 701).

W związku z faktem, że skazany nie uzupełnił braku formalnego w terminie, zarządzeniem z dnia 4 września 2019 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania karnego w sprawie Sądu Rejonowego w Ł., sygn. akt V K (...), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. akt V Ka (...).

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany wskazując, że informował Sąd o braku możliwości finansowych do ustanowienia obrońcy z wyboru. Nadto, skarżący podniósł, że w jego ocenie sporządzona przez wyznaczonego z urzędu adwokata opinia o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania jest nierzetelna, a w jej uzasadnieniu nie wskazano argumentów, które potwierdzałyby brak przesłanek do złożenia przedmiotowego wniosku w jego sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest bezzasadne i tym samym nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do argumentacji zawartej w złożonym środku odwoławczym wskazać należy, że nie mogą one podważyć trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia.

W sprawie niniejszej bezspornie został zrealizowany wymóg rzetelnego procesu, bowiem sąd nie ma obowiązku wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego, z założenia, pozytywnego efektu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1872 oraz z dnia 26 marca 2013 r., V KZ 16/13, LEX nr 1293884). Wbrew stanowisku skarżącego

uzasadnienie przedmiotowej opinii wskazuje, że wyznaczony obrońca dokonał rzetelnej analizy sprawy pod kątem ewentualnego wystąpienia podstaw wznowieniowych przewidzianych w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego. W związku z tym słusznie wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego pisma w przedmiocie wznowienia postępowania, poprzez złożenie wniosku o wznowienie sporządzonego i podpisanego przez adwokata, skoro wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem ustawowo przewidzianego przymusu adwokacko - radcowskiego jest prawnie bezskuteczny. W konsekwencji skazany powinien ustanowić sobie obrońcę z wyboru, który sporządziłby wniosek o wznowienie postępowania i taka możliwość istnieje w dalszym ciągu.

Niewątpliwym jest, że skazany w wyznaczonym terminie nie usunął wskazanego mu przez organ procesowy braku formalnego pisma, dlatego słusznie odmówiono przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania, ponieważ takie postąpienie uzasadnia brak łącznego spełnienia warunków formalnych określonych w art. 545 § 2 k.p.k. tj. właśnie sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez podmiot kwalifikowany prawniczo.

Marginalnie, zaznaczyć należy, że rozpoznając niniejsze zażalenie Sąd Najwyższy nie mógł badać zasadności orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie, czy też innych okoliczności faktycznych, podobnie jak też istnienia przesłanek do wznowienia postępowania, gdyż stanowiłoby to obejście przepisów ustanawiających przymus adwokacki.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.